

पदविशेषस्यैवेति चेत् न आकाङ्क्षादिप्रतियोग्य-
नित्यस्वार्थपरत्वस्य कृत्तृत्वाच्चावेनार्थाध्याहारात् न च
श्रुतपदानि स्वयंप्रयोजनातीति कथमध्याहृते तेषां तात्-
पर्यमिति वाच्यं श्रुतार्थान्वयाहपपत्त्याध्याहृते वात्पर्यात्
कथन्तद्वादनं पक्षतीत्यत्र समभिव्याहृतमात्रादन्यबोधः
कदावादेरपि श्रुतत्वादिति चेत् न तात्पर्यनियमादित्य-
वेहि 'यत्परः शब्दः सशब्दार्थः' इति न्यायात् अन्यथा
तवापि देवयात् श्रुतकदापदोपस्थानेनान्यबोधः
स्यात् अथ देवदत्त ओदनमित्यादिवाक्ये क्रियापदाध्या-
हाराभावेन कर्तुरनभिधानात् ततोवा स्यादिति चेत्
न अध्याहृतेनापि पक्षतिपदेन कर्तुरनभिधानात् । कर्तृ-
संख्याभिहितेति चेत् न, देवदत्तस्य पाकइत्यत्र तृतीयापक्षेः
तात्पर्यं तत्तत्र व्यवस्थेति चेत् तस्य ननु द्वारं पिधेहीत्यादौ
पिधानशब्दाहभवे पिधानोपस्थापकपदत्वेनान्यबोधो
जनकत्वमिति चेत् न अन्यप्रतियोग्यपस्थापकपदत्वेन-
जनकत्वात् न तु तदुपस्थापकयावत्पदत्वेन गौरवात् एवंपि-
धानान्यबोधेऽपि अन्यथा गोखड्गान्धिकयोरन्यबोधो
स्यात् तयोरननुभावकत्वादिति उच्यते क्रियापदोपस्था-
पिता क्रिया कारकपदोपस्थापितं च कारकं परस्परमाका-
ङ्क्षति न तदुपस्थितिमात्रम् अन्यथा द्वारं कर्मता पिधेहि
द्वारं पिधानकृतिरित्यत्रापि क्रियाकर्माध्याहार इवान्यबोध-
प्रसङ्गः क्रियाकर्माध्याहृतोपस्थितस्तुल्यत्वात् एवंविधपदोपस्थापि-
ते परस्परमाकाङ्क्षा नास्तीति चेत् तर्ह्यकाङ्क्षायां पदविशेषो
प्रस्थापितत्वं तन्म नतुपस्थितिमात्रम् । अर्थविशेषेऽसाधुत्वात्
न तत्रान्यबोध इति चेत् न पिधेहीति पदं विना द्वार
मित्यस्याप्यसाधुत्वात् तदर्थप्रयोगे साधुत्वस्य तुल्यत्वात् सा-
धुत्वज्ञानस्यान्यबोधेऽप्रयोजकत्वाच्च गोपीयाटापम्भंशादाय
अन्यबोधोऽयं न आत्मासंस्पर्गापहोनाधकाभावात् ।
तस्मात् क्रियापदस्य कारकपदेन, कारकपदस्य च क्रियापदेन
सहान्यबोधकत्वं नत्येकं विनापरस्य । अपि च सकर्मा-
क्रियापदप्रयोगं विना द्वितीयाहपपत्तिः क्रियाप-
दार्थयोगे द्वितीया चेत् षटः आनयनं कतिरित्यत्रापि
द्वितीयापक्षेः तथा पुमेभ्य इत्यत्र स्मृह्यतिपदाध्याहारं
विना चतुर्थ्युपपत्तिः यदि च स्मृह्यतिपदार्थयोगे चतुर्थी
तटा पुष्पमिच्छतीत्यत्रापि स्यात् स्मृह्यतीच्छति पदयोरेका-
र्थत्वात् । अथ साधुत्वार्थं द्वारं पुमेभ्य इत्यत्र पिधेहि स्मृह्य
यति पदाध्याहारोऽनुमन्यते नत्यन्यबोधार्थं तस्यान्य
प्रतियोगिज्ञानादेशोत्पत्तेरिति चेत् तर्हि क्रियापदप्रयोगं

विना न कारकविभक्तिः कारकपदप्रयोगं विना न तदन्वय
योग्यं क्रियापदमिति केवलकारके क्रियापदाध्याहारः
केवलक्रियायाञ्च कारकपदाध्याहारः साधुत्वार्थमावश्यक
इति तज्जन्येवोपस्थितिरन्यबोधोपपत्तिकी । तस्मात् क्रिया
कारकपदोपस्थापितयोरेव क्रियाकारकयोः परस्परान्वय
इति शब्दाध्याहारएव कर्त्ताक्षेपे वक्तव्यम् ।

व्याख्यातं चैतत् मथुरानाथेन दिङ्मात्रमलोदाहृत्यते
"आसत्तिं निरूपयति आसत्तिश्चेति अन्यप्रतियो-
गिनोः पदार्थबोरव्यवधानेनोपस्थितिरासत्तिरित्यर्थः आ-
व्यवहितत्वसम्बन्धेन तत्पदार्थोपस्थितिकर्ता तत्पदार्थो-
पस्थितिस्तत्पदार्थं तत्पदार्थस्यासत्तिरिति फलितार्थः
नचैवमासत्तानासन्नविभागव्याघातः समूहात्मनरूपपदा-
र्थोपस्थितेरेव सर्वत्र शाब्दाबोधोपयोगितया निरर्मुक्त-
मग्निमान् देवदत्तेनेत्यादावपि शाब्दाहभवाव्यवहित-
पूर्ववर्त्ति समूहात्मनोपस्थितिमादायैवाव्यवधानेनोपस्थिति
सत्त्वात् उपस्थितेरेक्येन व्यवधानासन्नवादिति वाच्यं
भेदगर्भाव्यवधानस्य पूर्वोत्तरत्वसाधरणस्यात्र प्रवेशात् तच्च
सत्त्वं साधिकरणमित्यत्रेति जः अत्रागभावाधिकरणसमय
प्रागभावानधिकरणत्वस्य तदवच्छेदेन असमवायिदेशोत्पत्तिक
त्वेति स्वभिन्नत्वम् । इत्यञ्च प्रथमं या प्रत्येकपदेभ्यः प्रत्येक
वदार्थानां क्रमिका सतिः संवासतिरन्यबोधोपस्थित-
पूर्ववर्त्ति समूहात्मनरूपीपस्थितिः । अतएवासत्तिज्ञानं
हेतुः प्रत्येकपदजन्यपदार्थोपस्थितौ नानाधुविनाशिनोर्ना
नुपपत्त्यादबोधात् पूर्वमसम्बन्धेन सत्पदस्यैतत्त्वसम्भवात्
नचैवं दण्डी कुण्डली सङ्गी देवदत्तइत्यादानेकविशेष-
जनानाविशेषणकान्यबोधस्थले आसत्त्यभावप्रसङ्गः तत्र वि-
शेषणोपस्थितेर्विशेषणान्तरोपस्थित्या व्यवधानादिति वाच्यं
प्रकृतान्यबोधाननुगुणोयः सत्त्वं साधिकरणत्वस्यैव
त्वस्याव्यवधानवदकीभूतसत्यन्तद्व्याघात्वात् विशेषणान्तरो-
पस्थितिरन्यत्र न प्रकृतान्यबोधाननुगुणः अननुगुणत्वञ्च
फलवत्कल्प्य यादृशयादृशत्वेन व्यवधानेऽन्यबोधोऽ-
नुभवसिद्धस्तत्त्वस्वभिन्नत्वस्यैवाननुगुणत्वद्वपत्वात् । अतएव
गिरिर्मुक्तमित्यादौ भुक्तादिपदार्थोपस्थितिकथोयत्क-
पदोच्चारणानन्तरं धिरतरं विबन्धनान्यपदसञ्चारितं तत्रा
व्यवधायकत्वोऽपिधाननुगुणस्यान्यबोधोपस्थितेरेति
तदुभयत्र नासतिः । नचैवं यत्र पदोपस्थितिरव्यवधानेन,
पदार्थोपस्थितिश्चाव्यवधानेन, तत्राध्यासपत्तिरिति वाच्यं
तत्पदोपस्थित्यव्यवहिततत्पदोपस्थितिजन्या तत्पदार्थो